

Дані свідчать про низьку інтенсивність діючої системи фізичного виховання школярів в Івано-Франківській області. Існуючі програми фізичної підготовки роблять акцент на високий рівень результатів, а не на високий рівень здоров'я, не враховують інтерес і зацікавленість молоді до прогресивних видів спорту. Як результат, заняття характеризуються низькою моторною щільністю, недостатньою руховою активністю й не вирішують оздоровчі завдання фізичного виховання [8].

Висновки

1. Програма підготовки в загальноосвітніх школах не вирішує основних освітніх та оздоровчих завдань фізичного виховання учнівської молоді.

2. Понад 60,0% школярів приходять на навчання у ВНЗ із середньою фізичною підготовленістю, 16% мають низький рівень підготовленості і практично відсутні особи з високим рівнем підготовленості.

1. Амосов Н.М. Раздумья о здоровье. – М.: Молодая гвардия, 1987. – 191 с.
2. Бальсевич В.К. Физическая подготовка в системе воспитания культуры здорового образа жизни человека // Теория и практика физической культуры. – 1990. – №1. – С.22–23.
3. Бальсевич В.К., Запорожанов В.А. Физическая активность человека. – К.: Здоров'я, 1987. – С.223–224.
4. Державна концепція “Про національний план дій щодо реалізації державної політики в сфері фізичної культури і спорту” від 02.08.2006 р. №667/2006.
5. Дубогай А.Д. Управлять здоровьем смолоду. – К.: Молодь, 1985. – 11 с.
6. Круцевич Т.Ю. Методы исследования индивидуального здоровья детей и подростков в процессе ФВ. – К.: Олимпийская литература, 1999. – 230 с.
7. Куроченко І. О. Фізична культура і спорт: Інформаційно-методичний довідник з питань фізичної культури і спорту. – К., 2004. – С.125–127.
8. Курочкина М.В. Система оценки и нормативы физической подготовленности студентов, проживающих в разных зонах радиационного контроля: Метод. рекомендации. – К., 1998. – С.3–4.
9. Сухарев А.Г. Здоровье и физическое воспитание детей и подростков. – М.: Медицина, 1991. – 185 с.

УДК 796.032.2
ББК 75.578

Ольга Касьяненко

ОЛІМПІЙСЬКА ОСВІТА В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ (теоретичний аспект)

У дослідженні вивчається питання, пов'язане зі станом олімпійської освіти в сучасному інформаційному суспільстві. Теоретичний аналіз показує, що широке використання комп'ютерних технологій сприяє розвитку олімпійської освіти.

Ключові слова: олімпійська освіта, олімпізм, інформаційне суспільство, глобальна комп'ютеризація.

The theoretical analysis allowed drawing conclusions, that the wide use of computerizing technologies promotes the development of olympic education.

Key words: olympic education, olympizm, informative society, global computerizing.

Постановка проблеми та результати останніх досліджень. Олімпійській освіті, її теоретичним основам [1], концепціям [4], формам [3] присвячено значну кількість вітчизняних та зарубіжних праць авторів (Karatasakis T., Landry F., та ін.).

У нашій країні розвитку олімпійської освіти сприяє створена 20 вересня 1991 року Олімпійська академія України, яка розробляє наукові матеріали, що сприяють поширенню олімпійської освіти. Введені в систему шкільної освіти олімпійські класи, пізнавально-розважальні ігри, підручники залучають до ідей олімпізму. Розроблені програми з олімпійської освіти включено у вивчення навчальної дисципліни “Олім-

пійський спорт” у спеціалізованих вищих навчальних закладах. Зокрема, у Харківській державній академії фізичної культури відкрита кафедра “Олімпійського і професійного спорту”, що готує фахівців зі спеціальності “Олімпійський спорт”.

Мета дослідження – вивчення стану олімпійської освіти в сучасному інформаційному суспільстві.

Методи дослідження. Теоретичний аналіз, узагальнення спеціальної літератури і документальних джерел, періодичної преси і матеріалів мережі Інтернет.

Результати дослідження. Уперше поняття “олімпійська освіта” (Olympic Education) було сформульовано в доповіді С.Фавра (Італія) 1968 року на 8-й сесії Міжнародної олімпійської академії.

Пізніше питання олімпійської освіти і виховання були розглянуті на 16-й сесії МОА 1974 р. Н.Мюллер (Німеччина) і Т.Доксас (Греція) визначили головну мету МОА, як виховання молоді, засноване на гармонії тіла і розуму, у душі миру.

Уперше на 18-й сесії було піднято питання про олімпійську освіту в наступній ланці – вищій школі. У доповіді Дісона Пауелла (Канада) “Університетська освіта і олімпізм” відзначено, що жодним вищим навчальним закладом світу не було введено у свої програми предмета “олімпізм” або “олімпійська ідея”. Д.Пауелл запропонував розглядати МОА як Всесвітній олімпійський університет.

Важливе значення олімпійської освіти для вирішення проблеми шовінізму й насильства в спорті відзначив Мохамед Мзали на 21-й сесії МОА 1982 р., на 23-й сесії (1985 р.) ряд учених (Ж.Боротра, К.Коулоурис та ін.) присвятили свої повідомлення філософії Fair Play як основі вирішення проблеми виховання в спорті.

Проблемі “Олімпійські ігри як фактор миру і міжнародного взаєморозуміння” була присвячена 25-та сесія (1986 р.), де основні доповідачі М.Зергуні (Алжир) і Ф.Ландрі (Канада) звернули увагу на роль олімпійської освіти в налагодженні міжнародного взаєморозуміння.

Дуже важливий аспект олімпійської освіти – естетичне виховання – розглядався на 26-й сесії МОА 1987 р., де П.Спір (Канада) докладно інформував про програму олімпійської освіти в Канаді, розроблену до зимових Олімпійських ігор у Калгарі [6].

Пізніше олімпійська освіта розглядалася багатьма діячами в системі Олімпійського спорту.

Так, на думку багатьох авторів [6; 7], олімпійська освіта заснована на концепції олімпізму й поєднує в єдине ціле філософію, спорт, мистецтво, велич тіла, волі і розуму, найвищою цінністю в ній є особистість людини, її розвиток без дискримінації за расовими, національними, політичними й економічними ознаками.

Олімпійська освіта, ціль якої – залучення дітей і молоді до фізичної активності в об’єднанні з вихованням і утворенням за допомогою гуманістичних ідей олімпізму, займає все більш важливе місце в системі навчання підростаючого покоління [3].

До провідних філософських концептуальних ідей олімпізму й олімпійської освіти відносяться:

- ідея миру, мирного співіснування соціальних систем, держав і народів, в якій олімпізм виступає як фактор, що створює систему, а олімпійська освіта – як засіб виховання молоді в душі миру;

- ідея загальнолюдської цінності олімпізму та олімпійської освіти, що ґрунтується на інтернаціоналізмі, інтерсоціальному вихованні;

- ідея гуманістичного, всебічного розвитку особистості, базою реалізації якої є олімпійська освіта молоді, олімпійська субкультура;

- ідея пріоритету етичних цінностей в олімпізмі та олімпійській освіті, виходячи з філософії Fair Play [6].

Таким чином, одне з найважливіших завдань олімпійської освіти – у формуванні в дітей і молоді принципів шляхетної поведінки, прагненні до гармонійного розвитку фізичних і духовних здібностей.

Олімпізм, олімпійська освіта в сучасних умовах – соціокультурне утворення індустріальної й постіндустріальної цивілізації. Зміни, що відбуваються в цілому світі й у нашій країні, маючи істотні соціально-політичні, ідеологічні та економічні проблеми, супроводжуються пошуком нових систем освіти й виховання молоді [3].

Глобальна інформатизація дозволяє й вимагає по-новому будувати освітній процес. Інформаційне забезпечення наукової діяльності у вищих навчальних закладах є невід'ємною частиною системи підготовки фахівців і особливо науково-педагогічних кадрів. Роль і значення інформаційної складової діяльності навчального закладу набуває особливого сенсу в намірах України ввійти в єдиний європейський освітній простір.

Застосування комп'ютерних мультимедійних програм, електронних підручників тощо впливає на педагогічні методи і прийоми, відбуваються структурні зміни в освітній системі й в олімпійській освіті зокрема [2].

Нові засоби зв'язку й системи комунікацій скорочують відстані, що роз'єднують людей, утворюючи єдині глобальні інформаційні мережі. Питання, розглянуті в них і деякою мірою пов'язані з олімпійським спортом, сприяють пропаганді олімпізму [5].

Висновок

Таким чином, завдяки глобальній комп'ютеризації суспільства відбувається популяризація олімпійських ідей, реалізація олімпійської освіти серед широких верств населення, особливо серед дітей, підлітків і молоді. Широке використання комп'ютерних технологій сприяє розвитку олімпійської освіти.

Перспективи подальших досліджень – у практичній орієнтації студентів вищих фізкультурних навчальних закладів на знання й інтерес до олімпійської освіти в сучасному інформаційному суспільстві.

1. Георгиадис К. Теоретические основы олимпийского образования // Наука в олимпийском спорте. – 2007. – №2. – С.13–16.
2. Єрмаков С. Стан та перспективи розвитку наукового інформаційного простору у вищих навчальних закладах фізичної культури // Теорія і методика фізичного виховання і спорту. – 2006. – №3. – С.89–93.
3. Олімпійська освіта / За ред. М.М.Булатової. – К., 2002. – С.23–32.
4. Столяров В. Концепция олимпийского образования (многолетний опыт разработки и внедрения в практику) // Наука в олимпийском спорте. – 2007. – №2. – С.30–35.
5. Фомин Ю.А. Спорт в условиях глобальной информатизации // Теория и практика физической культуры. – 2007. – №2. – С.18–19.
6. Чернецкий Ю.М. Философские концептуальные основы изучения олимпизма и олимпийского образования // Теория и практика физической культуры. – 2002. – №1. – С.15–19.
7. Шербашин Я. Олімпійська освіта як складова освітнього процесу у вищих навчальних закладах України // Спортивний вісник Придніпров'я. – 2004. – №6. – С.24.